

тики, пълни съ теорії и принципи. За най-малкия предметъ стотина оратори говоряха, дебатирваха единъ слѣдъ други въ дълги слова. На тѣзи хора липсоваше само практика въ управленіе-то, и по-добро познаніе на положеніе-то на отечество-то си и обстоятелствата.

По подражаніе на Френски-тѣ камари, кои-то преобразуваха Франца споредъ желаніе-то си, този народенъ парламентъ започна да издава заповѣди. Той немислеше обаче, че Френски-тѣ камари усвояваха по-напредъ воина-та сила, чрезъ коя-то туряха въ дѣйствиѣ рѣшенія-та си, и че безъ една подобна военна сила никой парламентъ неможе да сполучи. Нѣмскія народъ нямаше нито доволна политическа зрѣлостъ, нито енергія за да стане самъ да осъществи декрети-тѣ на парламента. За това и негови-тѣ наредби останаха празни теоріи.

Този Парламентъ изработи по-напредъ *основни-тѣ права на Нѣмци-тѣ*, по подражаніе на *le droit de l'homme* на първата Френска революція: равенство предъ законн-тѣ, лична свобода, обща военна длъжностъ, свобода на сички-тѣ вѣроисповѣданія, сѣдовища отъ журати, диганіе на чокойски-тѣ злоупотребенія и проч. Тѣзи основни права щяха да бѣдять камика върху кого-то щеше да ся съзиде *управленіе-то* въ цяла Германія. Пруссія, Австрія и Баварія изявиха тозъ часъ че не *пріематъ* тѣзи основи. Парламента изработи и конституція-та и избра за Германски императоръ Прусския царъ. Фридрихъ Вилхелмъ обаче отговори на депутація-та коя-то отиде да му предложи пріеманіе-то на Нѣмската корона: „че препознава какво тѣхно-то рѣшеніе е желаніе на сички-тѣ Нѣмци, но че безъ одобреніе-то на сички-тѣ Германски царіе и принцове и безъ измѣненіе на конституція-та, той неможе да пріеме императорска-та корона.“ Депутація-та ся върна въ Франкфуртъ отчаяна, помного-то отъ представители-тѣ си дадоха оставката и добри-тѣ надѣжди на патриоти-тѣ претѣмняха. Самъ тамъ изъ Германія ся появиха бунтове, които искаха вѣвежданіе-то на нова-та конституція и Прусския царъ ся залови да осъществи, по единъ не толкозъ либераленъ начинъ, съединеніе-то на сички-тѣ Нѣмски държавки, но Австрія, съ вліяніе-то на Россія, осуети тѣзи стремленія и принуди Прусія да ся склони на подновяваніе-то на вѣхта-та Германска конфедерація съ столица Франкфуртъ.

Бунтуванія-та на народа презъ година-та 1848 ако и да не можаха да иматъ но обширни слѣдствия, по причина на особено то положеніе на Германія раздѣлена на много държавки, малки и